

Hương Điền Xưa! Nay Còn Đâu!

MX Trần Vệ

Trong một lần về thăm Little Saigon để cảm ơn anh em TQLC Nam Cali đã viếng thăm và tiễn đưa cố Thiếu Tướng Bùi Thế Lân Tư Lệnh TQLC lần cuối trên San José, chị Vũ Tuyết Khanh, phu nhân Lạng Sơn đã nói với tôi:

— “Anh Vệ à, tôi muốn nhờ anh một chuyện, khi còn sinh thời, Thiếu Tướng có xây một trường học ở Hương Điền để thay thế cho ngôi trường cũ mà Th/Tướng đã mượn để đặt Bộ Tư Lệnh TQLC Hành Quân, nay Th/T mất rồi, tôi muốn làm một việc để lưu niệm cho Th/T, anh Vệ có thể giúp được không?”

— “Vâng, đó là một điều rất hay, vậy chị định làm việc gì?”

— “Tôi định nhờ anh liên lạc với ngoài đó, Hương Điền, để tôi nhờ họ xây một giếng nước bơm cho học sinh và dân làng dùng, vì nghe đâu vùng đó rất khan hiếm nước ngọt”.

Tôi chợt nghĩ ngay đến người em trai tôi vẫn còn kẹt ở VN, đó là Thượng Sĩ TQLC Trần Sơn, nguyên trước ở Đại Đội 4 Tiểu Đoàn 2/Trâu Điền, hiện nay vẫn ở làng An Hoà, Huế cách Hương Điền không xa, tôi nói ngay với chị Khanh:

— “Được, tôi sẽ nhờ em trai tôi cũng là TQLC hỏi thăm và sẽ trả lời cho chị biết.”

Ngày hôm sau tôi điện thoại cho Trần Sơn và cho biết ý định, Sơn trả lời ngay:

— “Đạ được, không có gì khó, em sẽ lấy xe Honda chạy ra Hương Điền để gặp ông Hiệu Trường xem như thế nào. Hồi trước Tiểu Đoàn 2 Trâu Điền

có đóng quân bảo vệ BTLTQLC/HQ cho nên em biết địa điểm đó, anh yên tâm.

Hai hôm sau Trần Sơn gọi điện thoại cho tôi giọng buồn buồn:

— “Anh Vệ ơi, tụi Việt Cộng đã phá nát khu đó rồi, tụi nó xây khu định cư, ngôi trường cũng bị phá luôn và tụi nó xây trường khác cũng gần đó, gần 40 năm rồi còn gì, không còn gì là dấu tích TQLC ở đó nữa, vậy anh tính sao?”

Tôi chán ngán, có lẽ Việt Cộng không muốn để một cái gì lại còn dính líu đến chính quyền cũ nên tôi báo cho bà quá phụ Bùi Thế Lân biết:

— “Chẳng còn dấu tích gì cũ chị ơi! Chị có ý định tốt mà nay như thế này thì thôi”.

Câu chuyện cũ khiến tôi trầm ngâm nghĩ đến những kỷ niệm xưa của tôi về Hương Điền. Số là đầu năm 1975, tôi đang ở cương vị sĩ quan liên lạc giữa TQLC và Bộ Chỉ Huy Liên Đoàn 913 Địa Phương Quân đóng ở Mỹ Chánh, Quảng Trị thì được lệnh về BTL/TQLC/HQ thay thế Trung Tá Cát thuyên chuyển, trong chức vụ Trung Tâm Trường TTHQ ở Hương Điền.

Trong khi anh em TQLC của tôi chiến đấu một mất một còn với Việt Cộng ngay trên chiến tuyến, ngay trận địa, còn tôi, trong chức vụ Tiểu Đoàn Phó ĐĐ5/Hắc Long, bị thương nặng trong cuộc hành quân đánh dần lên Cửa Việt dọc theo hương lộ 555 xong về làm Chỉ Huy Phó rồi CHT Căn Cứ Sóng Thần ở Saigon, sau đó lại ra làm Trưởng Ban 3 Lữ Đoàn 147/TQLC tiếp theo là Sĩ Quan Liên

Sóng Thần

Lạc với BCH Liên Đoàn 913/Địa Phương Quân, nay về Trung Tâm Hành Quân Sư Đoàn, tôi thật chán ngán nhưng không biết làm gì hơn .

Theo dõi sát các cuộc đụng độ của các Tiểu Đoàn TQLC ta với địch , tôi thật đau buồn khi thấy những tổn thất của ta và cũng rất vui mừng khi nhận được tin chiến thắng bay về . Tôi nóng lòng muốn ra đóng góp với bạn bè chiến hữu ngay mặt trận mặc dù ở đó sống chết một mất một còn, bởi vì khi mẫn Khoá 19 Đàlat tôi xung phong về TĐ4/TQLC, trận đầu tiên trong binh nghiệp là Binh Giả rồi qua bao thăng trầm khác ngoài chiến tuyến chứ không phải để ngồi đây trên chiếc ghế Trung Tâm Hành Quân SĐTQLC này. Chỗ của tôi là bên cạnh binh sĩ A, hạ sĩ B, trung sĩ X.... , cùng với họ ném mìn chiến trận, chia sẻ ngọt bùi, ở đó đậm đà tình chiến hữu...sống chết có nhau.

Cho nên trong những lúc rảnh rỗi, sau buổi thuyết trình, tôi hay lang thang trong xóm làng ở Hương Điền, Phá Tam Giang, chuyện trò với các em nhỏ, đi quanh cái chợ nhỏ để nhìn xem cuộc sống đơn giản thô sơ của dân làng mà buồn cho đồng bào của đất nước đang trong một cuộc chiến tương tàn. Tôi nghĩ đến tương lai của các cháu nhỏ, của dân làng rồi miên man nghĩ đến cuộc đời sắp tới của mình và bạn bè ...

Tôi thường hay ngồi uống cà phê ở quán nhỏ dưới gốc đa ngay sát cạnh BTL/HQ trong những buổi chiều tà sau khi lấy xong tin tức chiến trận để thuyết trình ngày hôm sau. Nhìn ngắm các cô gái quê gánh hàng về nhà và các em nhỏ tung tăng trên đường vồn vện trên tay vài tập vở...mà lòng man mác bồi hồi .....

Thế rồi cái gì đến phải đến, lệnh di chuyển toàn bộ Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC Hành Quân ngay tức khắc về Căn Cứ Non Nước ở Đà Nẵng, chúng tôi không kịp chuẩn bị cho mình nói chi đến sự từ giã dân làng, các em nhỏ, các cô gái quê xinh xắn một mực .....

Ngồi trên máy bay Chinook bay xa dần Hương Điền, tôi thấy xóm làng như nhỏ đi theo hướng bay, hình như dân làng cũng lục tục quây gánh ra đi, vì họ đoán TQLC đã bỏ Quảng Trị, Huế, và miền đất nghèo Hương Điền êm ả này sẽ rơi vào tay Việt Cộng ..

Hình ảnh hãi hùng: di tản Quảng Trị , Tết Mậu Thân còn đó, làm sao mà ở với chế độ Cộng Sản được ...

Nhớ Hương Điền, nhớ TTHQ nằm sát bên hầm bao cát của Thiếu Tướng Tư Lệnh.

Hương Điền không còn nữa!

Tư Lệnh SĐ/TQLC không còn nữa.!

Viết để tưởng niệm cố Thiếu Tướng Bùi Thế Lân Tư Lệnh SĐ/TQLC

Em là

loài ma quái

Nắng hạ về hôn em trên tóc
Lá thu vàng ôm vóc Giáng tiên
Uống môi em một thớ cuồng điên
Tình ngày cũ cỏ vương chất ngất
Xưa em vắt tình thơ mực tím
Nào biết anh si ngốc mãi tìm
Giọng em vang như bài kinh hát
Lời chưa tròn đã ngát dối gian
Yêu em nhiều để lắm trái ngang
Anh như thế, vẫn tìm khờ dại
Lời hẹn thề bay theo phượng úa
Trôi theo từng gió hạ mùa xưa
Rách mảnh tình đông đưa tuổi nhỏ
Yêu một thời khốn khó một đời
Em ma quỷ, mắt người gian dối
Ta cuối đời sám hối ăn năn

MX Nguyễn Đức Hùng